

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII

pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W POLANIE
ROK XIX 2011 NR 4 (604)

23 styczeń 2011
III NIEDZIELA ZWYKŁA
rok A

Czytania z niedzieli
- Iz 8, 23b-9,3,
- Ps 27, 1.4.13-14,
- 1 Kor 1, 10-13.17,
- Mt 4, 23,
- Mt 4, 12-23.

W dzisiejszym wydaniu:

- Kolędnicy w Polanie
- 1% podatku dla szkoły
- Czwarte słowo Dekalogu

W Komunii z Bogiem

Od wierności Prawu do wierności Bogu

Przez Wcielenie i Narodzenie Syna Bożego Bóg proponuje nam taką więź, o jakiej ludzkość do chwili narodzin Chrystusa nie odważyła się nawet marzyć. Tę szczególną relację nazywamy komunią z Bogiem. Jest ona najściślejszym zjednoczeniem, jakie można sobie wyobrazić. Nie jest czymś powierzchownym, ale rzeczywistością, która sięga do najgłębszych pokładów w człowieku. Komunia bowiem, co wielokrotnie podkreślał Sługa Boży Jan Paweł II, jest rzeczywistością centralną i podstawową dla życia każdego człowieka i całego Kościoła. Oczywiście nie może być mowy o komunii i zjednoczeniu w miłości bez życia wiarą na co dzień. Wiara bowiem bez uczynków jest martwa. Równocześnie trzeba jednak pamiętać, że samo przestrzeganie nakazów i zakazów – bez doświadczenia głębokiej zażyłości z miłującym Bogiem – dalekie jest od dojrzałego życia wiarą. Uczynki powinny być konsekwencją życia w komunii z Bogiem, zaś komunია z Bogiem wyraża się w uczynkach.

Komunia z Bogiem drogą do szczęścia w rodzinie

Wielu z nas stawia pytanie: jak ułożyć szczęśliwe życie małżeńskie i rodzinne? Z pomocą w szukaniu właściwej odpowiedzi przychodzi

psychologia małżeństwa i rodziny oraz pedagogika rodziny. Ich wskazania, choć bardzo cenne, są jednak niewystarczające. Życie małżeńskie – jeżeli ma być piękne, prawdziwe i trwałe – nie może się ograniczać do tego, co w danej chwili przyjemne albo wygodne. Sakrament małżeństwa to o wiele więcej niż zalegalizowanie bycia razem na zasadach tego świata. To wejście małżonków w wyjątkową komunię z Chrystusem. To decyzja, aby całe swoje życie – wszystko, co dzieje się w sercu, umyśle, ciele i w każdej chwili codziennego życia małżonków – uczynić żywym obrazem Boga. Takie życie małżeńskie prowadzi do pełni i do szczęścia, które są możliwe na fundamencie głębokiej, przeżywanej każdego dnia, zażyłości z Bogiem. Komunia z Bogiem rozwija się i pogłębia przez codzienną modlitwę indywidualną, małżeńską i rodzinną. Karmi się medytacją Słowa Bożego i adoracją Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Budzi tęsknotę za jak najczęstszym przystępowaniem do Komunii Świętej. Otwiera nasze oczy na potrzebę ciągłego nawracania się, a w konsekwencji na dojrzałe przeżywany sakrament pokuty. Włącza nasze życie w rytm roku liturgicznego. Zażyłość z Bogiem buduje się przecież analogicznie do zażyłości ze współmałżonkiem: poprzez dialog i kontemplację, poprzez życie w obecności, adorację i serdeczne zaangażowanie w sprawy tego, którego nasze serce kocha.

„Ufaj Panu, bądź mężny, niech się twe serce umocni, ufaj Panu!” (Ps 27, 14)

Kolędnicy w Polanie

Kolędnicy czyli przebierańcy chodzący po domach i składający bożonarodzeniowe życzenia znani są w Polsce od dawna bo już od XVI wieku. Może teraz nie są już tak bardzo popularni jak kiedyś dlatego też nasz chór parafialny postanowił przypomnieć tę piękną, polską tradycję. W tym roku chodziliśmy już po raz drugi i to przez trzy dni od piątku 14 stycznia do niedzieli 16 stycznia a nasza grupa kolędnicza powiększyła się także o osoby spoza chóru i co zresztą bardzo cieszy dzieci!

Polańskie domy w tym roku odwiedzał gwiazdor, kręcący dużą kolorową gwiazdą, śmierć, cyganki, aniołki, żyd, pastuszek i diabeł. I tak jak zapowiadał diabeł

byli przebierańce a wraz z nimi śpiewki, tańce... Były kolędy, pastorałki i piękne wierszowane życzenia noworoczne. Wszyscy przyjmowali nas bardzo serdecznie, włączali się we wspólny śpiew i częstowali czym chata bogata. Wiele osób chciało zatrzymać kolędników na dłużej, ale żeby obejść całą wieś nie mogliśmy się za bardzo ociągać.

Mieszkańcy Polany byli bardzo hojni a cel był szczytny - na budowę nowego kościoła. Kolędnicy zebrali aż 2410 zł.

Bardzo dziękujemy za wszystkie datki oraz serdeczne przyjęcie. W sposób szczególny pragniemy podziękować za niezwykle gest pani Janinie Krauze, która podarowała ikonę Matki Boskiej w ozdobnej ramie. Będzie to pierwszy obraz, który zawiśnie

w naszym nowym kościele. Dziękuję także wszystkim kolędnikom za poświęcony czas i wspólną zabawę.

Karolina Smoleńska

Podaruj 1% podatku na naszą Szkołę w Polanie.

Zrób to bez jakichkolwiek obaw.

Wpłata 1% podatku jest obywatelskim przywilejem. Wynika z obowiązującego prawa.

Gest ten ma poparcie Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Urzędów Skarbowych.

Jak przekazać 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego dla Zespołu Szkół Salezjańskich w Polanie? Można to uczynić za pośrednictwem:

Społeczno-Oświatowe Stowarzyszenie Pomocy Pokrzywdzonym i Niepełnosprawnym "Edukator" - Łomża
Nazwa: SPOŁECZNO-OŚWIATOWE STOWARZYSZENIE POMOCY POKRZYWDZONYM I NIEPEŁNOSPRAWNYM "EDUKATOR"

KRS: 0000048046

Ważne!!!

Na PIT - cie dopisać na szkołę w Polanie

O dokonanej deklaracji prosimy koniecznie powiadomić:

• Zespół Szkół Salezjańskich w Polanie 38- 709 Polana 67, tel. 013 461 90 10,
konto naszej szkoły: 90 8642 1012 2003 1306 6034 0002

W treści powiadomienia podać: imię i nazwisko oraz miejscowość i koniecznie Urząd Skarbowy gdzie został złożony Pit rozliczeniowy

Serdecznie Dziękujemy!!!

Dyrekcja, Grono Pedagogiczne i uczniowie wraz z rodzicami

Przekaż tę informację swoim krewnym, znajomym i przyjaciołom.

Przekazanie 1% w żaden sposób nie zwiększa kwoty podatku, natomiast powoduje, że 99% należnego podatku trafia do budżetu Państwa, a 1% do organizacji pożytku publicznego.

Dziesięć prostych słów

Rodzina, Naród, Ojczyzna

Rodzina Bogiem silna

Czwarte słowo Dekalogu

Przykazanie Boże: „*Czczij ojca swego i matkę swoją*” jest pierwszym słowem Dekalogu z drugiej kamiennej tablicy, którą Mojżesz otrzymał na górze Synaj. Skoro otwiera ją przykazanie dotyczące naszych relacji rodzinnych, to wymownie świadczy, jaka jest ranga rodziny w Bożym planie zbawienia.

O ile trzy pierwsze przykazania określają stosunek człowieka wobec Boga, o tyle kolejne zawierają wskazania dotyczące relacji z innymi ludźmi w porządku miłości.

Gdy zapomina się o rodzicach

Żał patrzeć na panią Tosię! Co niedziela tkwi w hospicjum przez kilka godzin z nosem przy szybie. Wstaje wówczas o świcie, rano idzie na Mszę św., aby zaraz po śniadaniu stanąć w oknie. Można ją tam zobaczyć aż do zmroku, kiedy z pochyloną głową - przygarbiona bardziej niż zwykle - powraca do swojego pokoju. Siada wtedy w milczeniu na łóżku, dyskretnie ociera łzy z wilgotnych oczu i ciężko wzdycha. Nagabywana przez innych przyznała się w końcu, po co tak długo tkwi w oknie: wypatruje swoich trojga dzieci. Tak się dzieje od śmierci męża, gdy znalazła się w hospicjum; do tej pory żadne z nich nie znalazło czasu, aby do niej przyjechać.

Czy przyjdzie kiedyś taki dzień, że któreś z nich przypomni sobie o istnieniu matki? Może chociaż jedno z nich znajdzie wreszcie trochę czasu, aby ją odwiedzić?

Adresatem czwartego przykazania są nie tylko dzieci, wezwane do okazywania szacunku rodzicom, dziadkom i przodkom. Jak poucza Katechizm (2199): „*Przykazanie to wskazuje i obejmuje obowiązki rodziców, opiekunów, nauczycieli, przełożonych, urzędników państwowych, rządzących, wszystkich tych, którzy sprawują władzę nad drugim człowiekiem lub nad wspólnotą osób*”. Czwarte przykazanie określa więc nasze relacje nie tylko z tymi, z którymi łączą nas więzy krwi, ale również ze społeczeństwem, narodem i Ojczyzną.

Rodzice mają obowiązek zadbać o dobro doczesne oraz wychowanie religijne i moralne dzieci, ale w tym dziele powinny ich wesprzeć - dla dobra ogólnego - struktury państwowe. Analogicznie przełożeni, mocą swego urzędu, mają dbać o podwładnych, którzy są im winni szacunek i posłuszeństwo; w Kościele relacje te obejmują władzę, od papieża przez biskupa po własnego proboszcza.

Należy jednak pamiętać o słowach Chrystusa: „*Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien*”. Mamy bardziej słuchać Boga niż ludzi, dlatego nakaz posłuszeństwa wobec rodziców, przełożonych czy władzy państwowej nie ma charakteru bezwzględny. Jeśli ich polecenia naruszają ład moralny - kiedy np. matka namawia córkę do aborcji, przełożony podwładnego do oszustwa, a władza państwowa obywatela do ludobójstwa - to naszym obowiązkiem jest stanowcza odmowa.

W 1991 r., w swej wędrówce po śladach Dekalogu, Jan Paweł II zatrzymał się 3 czerwca - podczas Mszy św. odprawionej na lotnisku w podkieleckim Masłowie - na czwartym przykazaniu Bożym. Przypominał, że Odkupienie świata dokonuje się najpierw poprzez rodzinę, która powinna być silna Bogiem i zabezpieczać podstawowe dobro wspólnoty ludzkiej.

Ojciec Święty mówił, że Chrystus przywrócił prawdę o ojcostwie Boga, które jest oparciem dla miłości małżeńskiej i rodzicielskiej. Odchodząc od wcześniej przygotowanego tekstu, wskazał na przejawy kryzysu polskiej rodziny, wspominając m.in. o konieczności zmiany stosunku do dziecka poczętego, jako bezcennego daru Boga i wyrazu miłości między małżonkami. Dziecko nigdy nie może być dla rodziny intruzem: „*wiat zmieniłby si w koszmar, gdyby mał onkowie znajduj cy si w trudno ciach materialnych widzieli w swoim pocz tym dziecku tylko ci ar i zagro enie dla swojej stabilizacji; gdyby z kolei mał onkowie dobrze sytuowani widzieli w dziecku niepotrzebny, a kosztowny dodatek yciowy. Znaczyłoby to bowiem, e miło ju si nie liczy w ludzkim yciu. Znaczyłoby to, e zupełnie zapomniana została wielka godno człowieka, jego prawdziwe powołanie i jego ostateczne przeznaczenie*”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE III NIEDZIELA ZWYKŁA

1. W całym Kościele trwa Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Pan Jezus domaga się wzajemnej miłości: „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem”. Niech ta miłość stanie się naszym znakiem rozpoznawczym w świecie na każdy dzień.
2. Chociaż Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan zakończy się w najbliższy wtorek, 25 stycznia, w święto Nawrócenia świętego Pawła, nie ustawajmy w wysiłkach na rzecz jej całkowitego przywrócenia. Tak bardzo pragnie jej sam Pan Jezus. A często jej brak jest zgorszeniem dla współczesnego świata i wielu źle nastawia do Chrystusowego Kościoła. Dlatego w tej intencji ofiarujmy nasze modlitwy i cierpienia.
3. W święto Nawrócenia świętego Pawła Apostoła prosimy o łaskę, aby Pan również nas chociaż trochę zechciał nawrócić. Tego nawrócenia potrzebujemy na co dzień. Jak święty Paweł powinniśmy stać się narzędziem Bożym, a wpatrując się w jego wspaniały wzór, kroczyć wiernie po drogach wiary.
4. I jeszcze jedna okazja do spojrzenia poza siebie i własną wspólnotę wiary. W środę, 26 stycznia, będziemy obchodzić Dzień Islamu. Prośmy tego dnia o światło Ducha Świętego, abyśmy potrafili patrzeć na siebie z miłością i zrozumieniem, przez pamięć o naszym wspólnym ojcu wiary – Abrahamie.
5. Rozpoczynamy przygotowanie do sakramentu bierzmowania dla klasy drugiej gimnazjum. Kandydatów do bierzmowania proszę o zgłoszenie się do księdza katechety w celu uzgodnienia terminów spotkań formacyjnych.
6. Powstała nowa strona internetowa: www.polana.9com.pl
7. Za sprzątnięcie kościoła składamy serdeczne „Bóg zapłać” Paniom; Łysyganicz Dorocie i Caban Iwonie. Na przyszły tydzień zapraszamy Panie; Matuszczak Beatę i Mikrut Józefę.

W najbliższym tygodniu imieniny obchodzi
Miłosz Smoleński.
Solenizanta zapraszamy na mszę św. w piątek o godz. 16:00

Gazetkę redaguje zespół:

ks. Stanisław Gołyźniak, Karolina i Witold Smoleńscy

Oprawa graficzna: Bernadetta Szkarłat